

SIKA

(Cervus nippon)

KENDETEGN

Sikavildt stammer oprindeligt fra Østasien, men er blevet introduceret til forskellige dele af verden, herunder Europa. Ofte betegnes det som en "invasiv art", da de ikke er naturligt hjemmehørende i Danmark. Sikavildt blev introduceret i Danmark i begyndelsen af 1900-tallet.

De første sika hjorte blev udsat i Jægersborg Dyrehave i 1900 og senere i andre områder.

Sika er mindre end dådyr. Hannerne (sika hjorte) vejer typisk mellem 70 og 100 kg, mens hunnerne (sika hinde) vejer mellem 40 og 60 kg.

Foto: Christian Frank Jørgensen

SIKAHJORTE HAR RELATIVT SMÅ, forgrenede gevirer, som de kaster og genvokser hvert år. Gevirerne ligner kronvildtets lidt, men er meget mindre. Sika har en karakteristisk plettet pels om sommeren, som bliver mere ensfarvet og mørkere om vinteren.

Sika er kendt for at være meget sky og forsigtige. De er mest aktive ved dagry og skumring.

Foto: Christian Frank Jørgensen

BIOTOP

Sika trives i en række forskellige typer landskab, herunder skove, heder og landbrugsområder.

DE FORETRÆKKER OMRÅDER med tæt vegetation, som giver dem dækning og beskyttelse.

Skovområder med en blanding af løv- og nåletræer er særligt attraktive for sika'er.

BRUNST

Sika's brunstperiode finder sted fra september til november, med en top i oktober. Ligesom krondyr og dådyr bruger sika hjortene også vokaliseringer og duftmarkeringer/urin for at tiltrække hunnerne og afskrække andre hanner.

Deres kald minder om en høj fløjtelyde og de vil kæmpe med andre hanner for at få adgang til hunnerne.

Sika hjortene kan være meget aggressive i denne periode (normalt dog ikke overfor mennesker).

Sika hinde (hunnerne) får deres kalve i maj og juni, ligesom kronvildt. Drægtighedsperioden for sika er også omkring 8 måneder.